

హౌవార్డ్ జిన్

అమెరికా ప్రజల
చరిత్ర

ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్

అమెరికా ప్రజల చరిత్ర

హోవార్డ్ జిన్

ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్

ఎమ్ హెచ్ భవన్, ప్లాట్ నెం. 21/1, అజామాబాద్, ఆర్ బి సి కళ్యాణమండపం దగ్గర

హైదరాబాద్-20. ఫోన్ : 040 - 27660013

Abridged Telugu Version of
'A People's History of United States'
by Howard Zinn.
Extracts from companion edition,
'Voices of A people's History of Unites States'
by Howard Zinn, Anthony Arnov

అనువాదం
కె. సత్యరంజన్
బి. భాస్కర్

ప్రచురణ సంఖ్య : 1215

ప్రథమ ముద్రణ : అక్టోబర్, 2011

వెల: ₹. 150

ప్రతులకు

ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్

1-1-187/1/2, చిక్కడపల్లి, హైదరాబాద్-20. ఫోన్ : 27608107

బ్రాంచీలు

హైదరాబాద్, విజయవాడ, విశాఖపట్నం, తిరుపతి, ఖమ్మం,
హన్మకొండ, నల్గొండ, గుంటూరు, ఒంగోలు

ముద్రణ

ప్రజాశక్తి డైరీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్, హైదరాబాద్

విషయసూచిక

	ప్రచురణ కర్తల మాట	5
	పీఠిక	7
1.	కొలంబస్, ఇండియన్లు, మానవ ప్రగతి	13
2.	సామ్రాజ్యమూ... ప్రజలు...	21
3.	యుద్ధమా - దేశ ఆర్థిక ఆరోగ్యమా !.....	37
4.	కష్టకాలం - పేదల స్వయం సహాయం	49
5.	ప్రజా యుద్ధం ?	63
6.	అజలేని విజయం - వియత్నాం	83
7.	డెబ్బయ్యవ దశకం - అంతా అదుపులో ఉంది	107
8.	కార్టర్ - రీగన్ - బుష్ ఇరుపార్టీల ఏకాభిప్రాయం	117
9.	ఆగామి తిరుగుబాటు	147
10.	ప్రజల మీద యుద్ధం	153
11.	క్లింటన్ హయాం - ప్రజాస్వామిక సంక్షోభం	177

అనుబంధం	195
I. కొలంబస్ - లాస్కాసాస్.....	196
II. బానిసత్వం - భిక్షారం	215
III. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానికి నిరసన	231
IV. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం - మెకార్థీయిజం.....	253
V. 70వ దశకం - చెయ్యి జారిపోయిన శకం	267
VI. జానియర్ బుష్ - ఉగ్రవాదంపై యుద్ధం	285

పీఠిక

హోవార్డ్జిన్ రాసిన ఈ పుస్తకం పేరు 'అమెరికా ప్రజల చరిత్ర' అనేదానికన్నా 'అమెరికా శ్రామికవర్గ చరిత్ర' అని ఉంటే ఇంకా సబబుగా ఉండేదేమో. మొదటి మూడు అధ్యాయాల్లో హోవార్డ్జిన్ కేవలం విజేతల, పాలకుల, నాయకుల చరిత్రలు మాత్రమే నమోదు చెయ్యడానికి పరిమితం కాలేదు. బానిసల, అణగారిన ప్రజల, ఓటమి పాలయిన వారి చరిత్రను కూడా మన ముందు ఉంచాడు. 1492 నుండి 1760వ దశకం వరకూ అమెరికా చరిత్రగతిని ఈ కోణంలో ఆవిష్కరించిన పుస్తకం ఇప్పటిదాకా మరొకటి లేదు. ఈ చరిత్ర పుస్తకం మనకు అమెరికా ఖండాన్ని కనుగొన్న తీరు, యూరప్ రాజ్యాలు వలసగా మార్చుకుని పరిపాలించిన తీరు, వలస దేశాల్లో సామ్రాజ్యవాద పాలకులపై చెలరేగిన నిరసనలను వివరిస్తుంది. అయితే జిన్ ప్రత్యేకత ఏమిటంటే ఇప్పటిదాకా చరిత్రకారులు విస్మరించిన అనేక సామాజిక సమూహాలు, వారి ఆలోచనలను తొలిగా మనకు విశదపరిచాడు. ఐరోపా దురాక్రమణ మూలంగా సంఖ్యాపరంగా 90శాతం తగ్గిపోయిన అమెరికా మూలవాసుల దుస్థితి, ఐరోపాలో మూలవాసులకు ఏమాత్రం తీసిపోని ఈ జాతి జనుల రీతి, అమెరికా ఖండానికి బానిసల దిగుమతి, ఈ క్రమంలో రవాణాలో గాని ఇక్కడగానీ వాళ్ళ పట్ల ప్రదర్శించిన అమానవీయ ధోరణి, వలస ప్రజానీకం అసంతృప్తులు, బూర్జువా పాలకుల నిర్లక్ష్య ధోరణి, అన్నింటికన్నా ముఖ్యంగా అమెరికాలో తలెత్తిన వర్ణ, వర్ణ పోరాటాల చరిత్రను మనకు అందించడం ద్వారా ప్రత్యేకతను నిలుపుకున్నాడు. ఒకవిధంగా చెప్పాలంటే ఇవాళ అమెరికా ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలకు మూలాలను మనకు విశదపరిచాడు అని చెప్పుకోవాలి. ఇప్పటివరకు నడిచిన చరిత్రలో ప్రతి ప్రజా సమూహానికి సముచిత స్థానం కల్పించిన మూలంగా ఈ పుస్తకం నవనవోన్మేషంగా ఉంటుంది. కొలంబస్ మొదటిసారిగా హైతీ దీవుల మీద కాలానే సమయానికి అతని ఓడలో ఉన్నది 39 మంది, కానీ ఆ దీవుల్లో నివసిస్తున్న మూలవాసుల జనాభా, రెండున్నర లక్షలు. అంటే శ్వేత జాతీయులు 1/200 శాతం కూడా లేరు. కాని మన చరిత్ర పుస్తకాల్లో శ్వేతజాతీయుల గురించి పుంఖానుపుంఖాల సమాచారం దొరుకుతుంది. అదే మూలవాసుల విషయానికి వచ్చేసరికి రెండు మూడు వాక్యాలకు మించి ప్రస్తావన ఉండదు. జిన్ కేవలం జనాభా లెక్కలు చెప్పడమే కాదు, ఇప్పటిదాకా నోరులేని వాళ్ళకు గొంతుకొచ్చాడు. తనదైన శైలిలో చరిత్ర పరిణామక్రమాన్ని విశ్లేషించాడు, వ్యాఖ్యానించాడు. తద్వారా ఉత్తర

అమెరికా ఖండంలో గడిచిన తొలి రెండున్నర శతాబ్దాల చరిత్ర నికార్సుగా, తేటతెల్లంగా ప్రజల ముందు ఉంచాడు.

చరిత్ర పుస్తకంలో ప్రధాన విషయం చరిత్రయే. ఈ పుస్తకం మొదటి మూడు అధ్యాయాల్లో - 1492 అక్టోబరు 12న క్రిస్టోఫర్, కొలంబస్, నైనా, పిలూ శాంతామారియాల బహమాస్ దీవులలో కాలుమోపిన క్షణం నుండి మొదలయిన 250 సంవత్సరాల అమెరికా చరిత్రలో ప్రధాన ఘట్టాలను వివరించాడు.

అమెరికన్ మూలవాసులకు ఐరోపావాసులకు మధ్య సంబంధాలు ఏర్పడడానికి అది నాంది. ఆర్వాక్ తెగకు చెందిన మూలవాసులు శ్వేతజాతీయులకు సాదరంగా స్వాగతం పలికారు. కాని శ్వేతజాతీయుల దృష్టంతా బంగారం మీదే ఉంది. బహమాస్ నుండి కొలంబస్ క్యూబాకు అక్కడ నుండి నేటి హైతీగా పిలవబడుతున్న నాటి హిస్పానోలాకు అక్కడ నుండి డోమనికాకు ప్రయాణం కట్టాడు. 115 సంవత్సరాల తరువాత ఉత్తరాదికి 1500 మైళ్ళ దూరంలో జాన్స్మిత్ నేతృత్వంలో కొంతమంది ఇంగ్లీష్ ప్రవాసీయులు జేమ్స్టౌన్ అనే కాలనీ స్థాపించుకున్నారు. ఆ తరువాత కొద్ది కాలానికే 'వ్యూరిటాన్స్' అనే గ్రూపు మాస్సాచ్యూసెట్స్ గల సంధి దగ్గర ఇంకో కాలనీ స్థాపించారు. అయితే దావునే ఉన్న పెక్వట్ తెగ ఇండియన్లతో సరయిన సంబంధాలు లేకపోవడం, పేచీలు మొదలవడంతో కాలనీవాసులకు వాళ్ళకు మధ్యన యుద్ధం జరిగింది. దీన్నే పెక్వట్ యుద్ధంగా పిలుస్తారు. ఈ యుద్ధంలో కాలనీవాసులే గెలిచారని ప్రత్యేకంగా చెప్పనక్కరలేదు. కాలనీవాసుల వైపు ప్రాణ నష్టం కొన్ని డజన్లమందికే పరిమితం అయితే పెక్వట్ తెగ ఇండియన్లు వేలాదిగా హతమైపోయారు. ఈ యుద్ధంలో ఇండియన్ తెగ మూల వాసులతో నెలకొన్న ఘర్షణ వైఖరి, కరువులు, ఆకలిచావులు, రోగాలు - ఇవన్నీ ఇబ్బందులే అయినా ఇంగ్లీష్ వాళ్ళు అమెరికా రావడం మానలేదు. 1619 నాటికి వాళ్ళు ఎంతలా స్థిరపడ్డారంటే ఆఫ్రికన్ బానిసలను వందలాదిగా తోలుకురావడం మొదలు పెట్టారు. ఆఫ్రికన్ల కన్నా ముందర ఇండియన్ తెగమూలవాసులను బానిసలుగా చేసుకుందామని ప్రయత్నించారు, ఆ ప్రయత్నాలు బెడిసి కొట్టాయి.

“కొలంబస్ చేసినట్లుగా ఇంగ్లీషు వాళ్ళు ఇండియన్ తెగ ప్రజానీకాన్ని తమ కోసం పనిచేసేలా నిర్బంధం చెయ్యలేకపోయారు. వాళ్ళు సంఖ్యలో చాలా ఎక్కువ మంది ఉండడంతో ఒక పట్టణం వశం అయ్యేవారు కాదు. మందుగుండు, తుపాకుల ఆధిపత్యంతో మహా అయితే వాళ్ళని ఊచకోత కొయ్యడం సాధ్యమయ్యేది గాని బానిసలుగా చేసుకోలేకపోయారు ఇంగ్లీషువాళ్ళు. అట్లాంటి ఊచకోతలకు ప్రతిగా ప్రతీకారదాడుల్లో ఇంగ్లీషువాళ్ళు పెద్ద సంఖ్యలో హతమైపోయేవాళ్ళు. మూలవాసులు బలశాలులు, అడవుల్లో బతకడం వాళ్ళకు కొట్టిన పిండి. ఇంగ్లీషువాళ్ళలా ఎక్కడనుండో వచ్చి తిష్టవేసిన వాళ్లు కాదు. అడవుల్లో పుట్టి అడవుల్లో పెరిగిన ఈ అడవిబిడ్డల ధిక్కారం ఇంతా అంతా కాదు.

తెల్లజాతి సేవకులు చాలినంతమంది లేకపోతిరి. ఇక్కడకు వచ్చి స్థిరపడిన వాళ్ళలో ఎక్కువమంది చేతివృత్తి నిపుణులు. లేదూ ఇంగ్లాండ్ లో పనిపాటా లేక ఆరాంగా గడిపేవాళ్ళు ఆ పనేదో ఇక్కడ చెయ్యడానికి వచ్చిన వాళ్ళు అంతే తప్ప జాన్స్మిత్ జమానాలో వళ్ళించి పని చెయ్యాలనే ధ్యాస లేదు వాళ్ళకి. దాంతో జాన్స్మిత్ ఒకరకంగా ఇప్పటి మన 'మార్షల్ లా' (సైనిక పాలన) లాంటిది విధించాడు. జనాన్ని గుంపులు గుంపులుగా విభజించి తలా ఒక పని బెత్తాయించి బలవంతానా చేయించాడు.

ఇంతకన్నా ఇలాంటి గొడ్డుచాకిరి చెయ్యడానికి నల్లబానిసలు ఒక్కటే సరైన పరిష్కారంగా భావించారు. దిగుమతి చేసుకున్న ప్రతి నల్లజాతీయుడిని బానిసకింద జమకట్టారు. నిజానికి ఆనాటికి బానిసత్వాన్ని చట్టబద్ధంగా చేసిన దాఖలాలు లేవు. కాని యజమానులు చట్టాలతో పని లేకుండా బానిసత్వాన్ని ఒక విధానంగా మలిచేసి, దాన్ని సంస్థాగతం చేసి అనేక చట్టాలు చేశారు. అమెరికా ఖండంలోని దక్షిణాది ప్రాంతాలు, మధ్య అమెరికాలోని కాలనీలు ఆర్థికంగా బలపడటానికి నల్లబానిసత్వాన్ని పునాదిగా మలుచుకున్నాయి. అయితే ఈ బానిసత్వానికి వ్యతిరేకత నల్లజాతీయుల నుండి కాక ఓం ప్రథమంగా శ్రామికవర్గం నుండి ఆదీ సరిహద్దులలోని శ్వేతజాతి శ్రామిక వర్గం నుండి ఎదురయింది.

ఇండియన్లతో వర్ణీయా గవర్నరు విలియం బర్మిలీ అనుసరిస్తున్న చర్చల ప్రక్రియకు వ్యతిరేకంగా నధానియేల్ బేకన్ తిరుగుబాటు లేవదీశాడు. దక్షిణాది సరిహద్దున నివసించే జనంమీద ఇండియన్ తెగ మూలవాసులు చేసే దాడుల నుండి ప్రభుత్వం మరింత రక్షణ కల్పించాల్సింది పోయి వాళ్ళతో చర్చలు ఏమిటనేది బేకన్ తదితరుల గుర్తు. అయితే బర్మిలీ గానీ అతని అధికార యంత్రాంగం గానీ ఈ తిరుగుబాటును లెక్క చెయ్యలేదు. ఆర్థిక రాజకీయ ప్రయోజనాల రీత్యా తాము ఎంచుకున్న మార్గాన్నే అనుసరించారు. చివరకు బేకన్ అంతుపట్టని అంటువ్యాధి సోకి మరణించాడు. అతని సహచరులను ఉరి తీయించి చంపించింది ప్రభుత్వం. బహుశా ప్రభుత్వం అట్టడుగు ప్రజానీకం కష్టాలు వినడానికి ప్రయత్నించిన మొదటి సందర్భం ఇది. అయితే వర్గ తారతమ్యాలు అప్పటికే పెచ్చరిల్లసాగాయి. పేదల సంఖ్య నానాటికీ పెరిగిపోతా వుంది. చేసిన అప్పులు వసూలు చేసుకోవడానికి ప్రజలను పని బందిఖానాల్లో నిర్బంధించి పొద్దుగూకులూ పని చేయించడం మొదలయింది. అడపా దడపా సంపన్నుల మీద పడి లూటీ చేయడం, దోచుకోవడం సాధారణ విషయంగా మారిపోయింది. నిజానికి వర్గ ద్వేషంతో మొదలయిన ఈ దాడులు క్రమేపీ జాతుల మధ్య దాడులుగా మారాయి.

బ్రిటిష్ వాళ్ళు ఎక్కంటి విధానాలు అవలంబించారంటే వలసల్లో నివసించే ప్రజానీకం బూర్జువాలను వ్యతిరేకించడానికి బదులు తమ మాతృభూమినే వ్యతిరేకించే వైపుకు మొగ్గారు. ఉద్రిక్తతలు పెరిగిపెరిగి అమెరికన్లు బ్రిటిష్ వాళ్ళకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు ధనస్వాములకు వ్యతిరేకంగా మోహరించి సామాజిక విప్లవానికి పరిస్థితులు పరిపక్వం అయిన దశవరకూ అమెరికా చరిత్రను మూడవ అధ్యాయంలో మనకు వివరిస్తాడు.

ఇప్పటిదాకా చరిత్రకారులు యూరోపియన్ల ఆధిపత్యాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని అమెరికా చరిత్రను రచించారు. అయితే జిన్ మాత్రం సాధారణ ప్రజానీకాన్ని కళ్ళజీవులను - మార్ష్

ఎంగెల్స్ల పరిభాషలో చెప్పాలంటే కార్మికవర్గాన్ని - దృష్టిలో పెట్టుకుని గడిచిన వాస్తవ చరిత్రను మన ముందు ఉంచాడు. అందుకే ఈ పుస్తకానికి అమెరికా కార్మికవర్గ చరిత్ర అని పేరు పెట్టి ఉంటే సబబుగా ఉండేదని మొదట్లో ప్రస్తావించింది.

కొలంబస్ గానీ అతన్ని మార్గదర్శకంగా తీసుకుని తదనంతరకాలంలో వచ్చిన వారసులు కానీ శూన్యంలోకి అడుగుపెట్టలేదు. యూరప్ లో ఎంత జనాభా సాంద్రత ఉన్నదో అంత జనాభా ఉన్న ప్రపంచంలోకే అడుగు పెట్టారు. ఇక్కడి జనాభా సంస్కృతి సంక్లిష్టమైనది. ఆనాటి యూరప్ సమాజం కన్నా మెరుగైన మానవ సంబంధాలతో సమసమాజ భావనతో మెలిగిన సమాజం ఇది.

ఇక్కడి జనాభాది లిపిలేని భాష - అయినా అప్పటి చట్టాలు, కవిత్వం, తమ స్వంత చరిత్ర - వీటన్నిటి జ్ఞాపకంగా పొదవుకుని ఒక తరం నుండి ఇంకో తరానికి అందించుకుంటూ వచ్చారు. అదీ ముఖతః చరిత్రగా, ప్రకృతితో, తన చుట్టూ వున్న సమాజంతో ఆపేక్షగా మెలుగుతూ, వాటి సామర్థ్యాన్ని ఆస్వాదిస్తూ - స్వేచ్ఛగా, స్వచ్ఛంగా క్రమానుగతంగా తమ వ్యక్తిత్వాన్ని తీర్చిదిద్దుకుంటూ వచ్చిన జాతి ఇది.

అమెరికాలో ఇవాళ పిల్లలు చదువుతున్న చరిత్ర పుస్తకాల్లో కొలంబస్ గురించిన ధీరోదాత్త వర్ణన ఒకటే కనబడుతుంది. కొలంబస్ సాహసోపేత సముద్రయానం గురించి అమెరికాను కనుగొన్న తీరు గురించి లబ్ధిగా వివరించారు కానీ ఈ క్రమంలో ఏరులై పారిన రక్తపాతం గురించి ఒక్క వాక్యం మనకు కనబడదు. పై పెచ్చు అమెరికా అవతరణ దినోత్సవంలా కొలంబస్ దినోత్సవం జరుపుకుంటాం మేం ప్రతి ఏటా అతను అమెరికాను కనుగొన్న దానికి గుర్తుగా. కాని బార్టిలోమే లాస్ కాసాస్ నమోదు చేసిన ఆనాటి చరిత్రను జిన్ వెలికి తేవడం మూలంగా అప్పట్లో జరిగిన రక్తపాతం, దురాక్రమణ, బానిసత్వం - ఇవన్నీ ఇప్పటికైనా మన దృష్టికి వచ్చాయి.

కొలంబస్ సాగించిన నరహంతక హింసోన్మాదం, రక్తపాతం, మూలవాసుల జాతి యావత్తును తుడిచిపెట్టే స్థాయిలో సాగిన మానవ మారణహోమం గురించి శామ్యుల్ ఇలియట్ మారిసన్ లాంటి చరిత్రకారులు కూడా కనీస మాత్రపు ప్రస్తావనకే పరిమితం కావడాన్ని జిన్ తీవ్రంగా విమర్శించాడు. ఇంతకన్నా హీనమైన పాపం ఇంకొకటి ఉండదు అని ఘాటుగానే చెప్పాడు. “నిలువునా అబద్ధాలు రాయడం, ప్రయత్నపూర్వకంగా వాస్తవాలను విస్మరించడం - చరిత్రకారుడు చెయ్యాలైన సత్యాన్వేషణకు ద్రోహం చెయ్యడంతో సమానం. ఇలాంటప్పుడే పాఠకులు రచయితలను ఈసడించుకుంటారు.” అంటాడు జిన్. “సత్యాన్ని తెలియచేస్తూనే అది ఇతరత్రా సమాచారంలో కప్పబడిపోయేలా చెయ్యటమంటే (ఎలాగంటే, నిజమే సామూహిక మారణకాండ జరిగింది. కానీ అది పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సినంత విషయం కాదు. ఇవాళ ప్రపంచంలో మనం చేస్తున్న దానితో పోలిస్తే ఇది లెక్కలోనిది కాదు అనే ధోరణి ప్రదర్శించడం) - అదికూడా చరిత్రకు ద్రోహం చెయ్యడమే. “ఎంపిక, సంక్లిష్టీకరణ, స్పష్టత, నొక్కివక్కాణించడం - ఇవన్నీ ప్రతి చరిత్రకారుడూ అనుసరించాల్సిన అంశాలే కానీ శామ్యుల్ ఇలియట్ మారిసన్

తన రచనల్లో ఈ ధోరణులను భిన్నమైన పద్ధతుల్లో పాటించాడు. అందుకే నేను అమెరికాను ఆర్పాక్ తెగ ప్రజానీకం దృష్టితో మీకు పరిచయం చేస్తున్నా. అమెరికన్ రాజ్యాంగాన్ని బానిసల దృష్టి నుండి పరిచయం చేస్తాను, పౌర అంతర్యుద్ధాన్ని న్యూయార్క్ వాసులయిన ఐరిష్ ప్రజానీకం దృష్టితోను, మొదటి ప్రపంచయుద్ధాన్ని సోపలిస్టుల దృక్కోణం నుండి, రెండో ప్రపంచయుద్ధాన్ని “న్యూడీల్”ను హార్వే మురికివాడలలో నివసించే నల్లజాతీయుల దృష్టితోను, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత కాలపు అమెరికన్ సామ్రాజ్యాన్ని లాటీన్ అమెరికా సేవకుల దృష్టితోను మీకు పరిచయం చేస్తాను. ఇలా మనం ఇతరుల దృక్కోణం నుండి మన చరిత్రను తెలుసుకుందాం” అంటాడు జిన్.

శ్వేత జాతీయులు నల్లజాతీయుల మధ్య సంబంధాలను గురించి చర్చించేటప్పుడు జిన్ అడివివేతకు లోనవుతున్న వారితో మమేకం అయ్యాడు. శ్వేతజాతీయులు - నల్లజాతీయులు మధ్యన ఒకరంటే ఒకరికి ద్వేషభావం స్వాభావికంగా ఉందని మనల్ని నమ్మించడానికి ప్రయత్నిస్తుంటారు. కానీ అది వాస్తవం కాదు, ఇదంతా పాలకుల కుట్ర అని వివరిస్తూనే నిజంగానే సమాజ హితం కోరేవారయితే ఈ రెండు జాతుల ప్రజానీకం సోదర భావం - సమాదర భావంతో సహజీవనం చేసేందుకు తగిన చట్టాలను రూపొందించమనండి ఈ పాలకులను అని సవాలు చేస్తాడు. కార్మికులు, సేవకులు, కష్టజీవులు - వాళ్లందరిలో వర్గభావాలదే పై చెయ్యిగా ఉంటుంది. అనేక వర్గ భావాల ప్రభావం ఉంటుంది అంటాడు.

బానిసత్వ విధానాలకు సంబంధించి పాలకవర్గాల తీరును తూర్పారబట్టాడు. ‘నైతికంగా పతనమై కుటుంబ సంబంధాలు విచ్ఛిన్నమై, రేపటి భవిష్యత్తు మీద ఆశావహ దృక్పథానికి అవకాశం లేకుండా పోయి ఈ దేశం జీవితకాలం ఇలానే బతికేస్తుందా’ అని ప్రశ్నిస్తాడు. ఆఫ్రికన్ తెగ ప్రజానీకంలో బానిసత్వం వింత ఏమీ కాదు. అది వాళ్ళ సంస్కృతిలోనే ఉందని ఇప్పటికీ కొందరు వాదిస్తుంటారు. కాని జిన్ ఈ వాదనను తిరస్కరించాడు. ‘యూరప్ లో అర్థ బానిసల మాదిరే ఆఫ్రికాలో బానిసలను తయారు చేశారు పాలకులు అంటాడు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధానంతరం గడిచిన 80 ఏళ్ళలో కార్మికులకు కష్టజీవులకు అట్టడుగు తరగతుల ప్రజానీకానికి ఎంత అన్యాయం జరిగిందో మనకు తేలికగా అర్థమయ్యేలా - వర్తమాన చరిత్రను వివరించాడు. ‘పేద - గొప్ప వాళ్ళ మధ్య అంతరాలు ఇంగ్లాండ్ కు వలసరాజ్యంగా ఉన్న కాలంలోనే పెరిగిపోయాయి. ఆనాటికే సమాజంలో వర్గవిభజన బలపడింది’ అంటాడు జిన్.

ఇప్పటిదాకా పాత్రినిధ్యం లేకుండా పోయిన ప్రజానీకం పక్షాన నిలబడి చరిత్రను నమోదు చేసిన జిన్ శ్రామికవర్గానికి గొప్ప సేవ చేశాడు. మూలవాసుల మీద కొలంబస్ సాగించిన ఆకృత్యాలు, అమానవీయ హత్యాకాండను విస్మరించి చరిత్రపుస్తకాలు అతన్ని ఒక హీరోను చేసి ప్రజల ముందు నిలబెట్టాయి. ఎంతమంది జీవితాలను నాశనం చేస్తే ఎంతమందిని చంపితే, నాగరికతను ధ్వంసం చేస్తే ఆ మనిషికి అంత విలువ కట్టే లెక్కయితే కొలంబస్ కు హిట్లర్ కు తేడా ఏముంది. ఈ పోలిక చాలా అతిగా అనిపించవచ్చు కొందరికి. అయితే

వేలాదిమంది అమాయక పౌరులను ఊచకోత కోసి మిగిలిన వారిలో భయోత్పాతం సృష్టించి అణిచివెట్టి ఉంచడానికి బాధ్యులయిన వారిని సరిపోల్చడానికి మానవ చరిత్రలో హిట్లర్‌ను మించిన ఉదాహరణ ఇంకొకరు ఉండరు. కొలంబస్ చేసిన పని కూడా అదే. తేడా ఏంటంటే హిట్లర్ ఆర్యజాతి సిద్ధాంతాన్ని ఆసరా చేసుకుంటే కొలంబస్ మానవ ప్రగతి కోసం సాగించిన అన్వేషణను అలంబనగా చేసుకున్నాడు అంతే తేడా. అందుకే హోవర్డ్ జిన్ ఈ పుస్తకంలో మానవజాతి ప్రగతి సాధనలో సమిధలయిన వందల వేల అమాయక ప్రజానీకానికి సముచిత గౌరవం కల్పించాడు.

వలస పాలనా సంబంధాలను విశ్లేషించడంలోగాని, బూర్జువా పాలకులు స్వీయ లబ్ధికోసం నల్లజాతి బానిసలను, శ్వేతజాతి కార్మికవర్గాన్ని ఒకే రీతిగా తమ రాజకీయ చదరంగంలో ఎలా పావులు చేసుకున్నదీ వివరించడంలోగానీ, జాతుల మధ్య ఘర్షణలు తీవ్రతరమై సామాజిక విప్లవానికి దారి తీసిన నేపథ్యంలో బూర్జువా శక్తులకు వ్యతిరేకంగా చెలరేగిన ప్రజాగ్రహాన్ని ఇంగ్లాండ్ కు వ్యతిరేకంగా మళ్ళించడం, ఇందుకుగాను అమెరికాలోని కులీన శక్తులు ప్రజానీకాన్ని తమ వైపు తిప్పుకోవడానికి ప్రకటించిన రాయితీలు, ఇవ్వచూపిన తాయిలాలు, దేశభక్తి పేరిట తమతోపాటు నడిపించిన తీరును విశదపరచడంలోగానీ జిన్ అద్భుతమైన వాస్తవ చిత్రణకు పట్టంకట్టాడు. కష్టజీవులు ఎదుర్కొంటున్న దోపిడికి గాని, భరాయిస్తున్న బానిసత్వానికిగాని ఎలాంటి పరిష్కారం చూపేది కాకపోయినా స్వేచ్ఛ, సమానత్వం అనే నినాదాల మాటున యావత్ కార్మికవర్గాన్ని ఇంగ్లాండ్ కు వ్యతిరేకంగా జరిగిన పోరులో దింపింది బూర్జువా వర్గం. ఆ రకంగా గుడ్డి విధేయత ప్రకటించి కార్మికవర్గం మోసపోయింది. అన్న జిన్ వ్యాఖ్యలు అక్షర సత్యాలు. ఇంగ్లాండ్ నుండి విడగొట్టుకోవడం ద్వారా మాత్రమే సామాజికంగా ఆర్థికంగా రాజకీయంగా తాము బలపడగలం అన్న బూర్జువాల ఆలోచనలను ఆకాంక్షలను సాకారం చెయ్యడానికే జాతి నిర్మాతలు మొగ్గు చూపారు తప్ప సామాన్య ప్రజల ఆకాంక్షలను ఈడేర్చలేకపోయారనే చేదు వాస్తవాన్ని ఏమాత్రం మాటలు తడుముకోకుండా జిన్ స్పష్టపరిచాడు. జిన్ తో ఏకీభవించని సామాన్యుడు ఉండడం కద్దు.

ఏతావాతా ఈ పుస్తకం చదవగానే మనకు అర్థం అయ్యేది ఏమిటంటే - గత 250 ఏళ్ళ అమెరికా చరిత్రలో తరతమ స్థాయిల్లో వర్గదోపిడి - వర్గ సంఘర్షణలు ఏదో ఒక రూపంలో కొనసాగుతూనే ఉన్నాయి. సంప్రదాయ చరిత్రకారుల పుస్తకాల్లో మీకు ఎక్కడా రేఖా మాత్రంగానయినా ఈ వాస్తవాల ప్రస్థావన ఉండదు. 'అమెరికా ప్రజల చరిత్ర' ద్వారా జిన్ ఈ లోటును భర్తీ చేశాడు. పాఠకులకు ప్రభావవంతమైన అమెరికా చరిత్రను పరిచయం చేశాడు. పరాజితుల, పీడితుల బాధలను గాధలను విస్మరించడమంటే చరిత్రలో ఒక భాగాన్ని మనం విస్మరించడమే. కానీ ఇప్పుడు మీ చేతుల్లో సంపూర్ణ అమెరికా ప్రజల చరిత్ర ఉంది. చదవండి.

1

కొలంబస్, ఇండియన్లు, మానవ ప్రగతి

సముద్రాన దూరంగా పెద్ద పడవ కనబడగానే ఆర్వాక్ స్త్రీ - పురుషులంతా తమ గ్రామాల నుండి అక్కడికి పరుగెత్తుకొచ్చారు. దక్షిణ అమెరికాకు చెందిన వీరంతా గోధుమరంగు శరీరంతో సగ్గుంగా ఉన్నారు. ఈ అపరిచిత పెద్ద పడవను దగ్గర్నుండి చూద్దామన్న కుతూహలంతో నీటిలో ఈడుకుంటూ దాని దగ్గరికి చేరసాగారు. కొలంబస్ ఆయన సహచరులు చేత కత్తులు ధరించి ఓడ దిగి రాగా వారికి ఆర్వాక్ తెగ ప్రజలు స్వాగతం చెప్పారు. అపరిచితులకు స్థానికులు ఆహారం, మంచినీరు, బహుమతులు అందించారు. కొలంబస్ ఆ తర్వాత ఇలా రాసుకున్నాడు. “వాళ్లు చిలకలు, పత్తితో చేసిన బంతులు, బల్లెలు ఇంకా అనేక వస్తువుల్ని మాకోసం తెచ్చారు. పూసలు, గంటలు వంటివి మా దగ్గర నుండి మారకంగా తీసుకున్నారు. తమ దగ్గర ఉన్న ప్రతిదాన్నీ ఇష్టపూర్వకంగా మారకం చేసుకునేందుకు వాళ్లు సంసిద్ధులయ్యారు. స్థానికులు దృఢమైన దేహధారుడ్యంతో బలిష్ఠంగా, చక్కని రూపంలో ఉన్నారు. వాళ్ల చెంత ఎలాంటి ఆయుధాలూ లేవు. అవెలా ఉంటాయో కూడా తెలియదు. నేను పట్టకత్తిని చూపించగా అంచువైపు నుండి దాన్ని తీసుకొని తమకు తాము గాయపర్చుకున్నారు. ఈ ప్రాంతాన ఇనుము వాడకం తెలియదు. బల్లెల్ని వాళ్లు వెదురుతో చేస్తారు. మేం 50 మందిమి కలిసి స్థానికులందర్నీ లోబరుచుకోగలం. మాకు సేవకులుగా మలచుకోగలం.”

బహుమా దీవులకు చెందిన ఈ అర్వాక్లు ప్రధాన భూభాగాన నివశిస్తున్న ఇండియన్ల వలెనే ఉన్నారు. ఆతిథ్యం ఇవ్వటం, ఉన్నవాటిని కలసి పంచుకోవటం వంటి ఉన్నతమైన విలువల్ని వారు పాటిస్తారు. సాంస్కృతిక పునరుజ్జీవనానంతరం ఐరోపాలో ఇటువంటి లక్షణాల్ని మనం చూడజాలము. పోపులు, రాజులు అక్కడ రాజ్యమేలుతున్నారు.

పాశ్చాత్య నాగరికత ఆనాడు ధనం ముంగిట దాసోహమంటున్నది. ఈ సంస్కృతికి ప్రతినిధియైన క్రిస్టియన్ కొలంబస్ ఇప్పుడు అమెరికా వైపునకు తొలి దూతగా అరుదెంచాడు.

కొలంబస్ ఇలా రాశాడు :

“నేను కనిపెట్టిన తొలి ద్వీపం విండిస్ కు చేరుకున్న వెన్నెంటనే కొందరు స్థానికులను బందీల్ని గావించాను. ఈ ప్రాంతాల్లో ఏమిటి - ఎక్కడున్నామో వారి నుండి సమాచారాన్ని రాబట్టుకోవాలనేది నా ఉద్దేశం.”

కొలంబస్ కు ప్రధానంగా కావలసిన సమాచారమేమిటి: బంగారం ఎక్కడ లభిస్తున్నదని?

... ..

“ఇండియన్లు ఎంతో అమాయకులు. భోజా మనుషులు. వారిని మనమేమన్నా అడిగితే లేదని అన్నలు చెప్పరు. తమ వద్ద ఉన్నవాటిని ఇతరులతో పంచుకునే మనస్తత్వం వాళ్ళది. ఇలాంటి వారు ఉంటారని ఇండియన్లను చూస్తేగాని మనం నమ్మలేము; అంటూ కొలంబస్ పేర్కొన్నాడు. తన నివేదికను పాలకులకు పంపుతూ కొంత సహాయాన్ని కొలంబస్ కోరాడు. అందుకు ప్రతిఫలంగా తన తదుపరి యాత్రలో ప్రభువులకు “కావలసినంత బంగారమూ, బానిసల్ని పట్టుకొస్తానని” వాగ్దానం చేశాడు. మనందరికీ ప్రభువైన భగవంతుడు తన అనుచరులకు విజయాన్ని చేకూరుస్తాడు. అసాధ్యాల్ని మనకు సుసాధ్యం గావిస్తాడంటూ కొలంబస్ మతపరమైన ప్రవచనాలు పలికాడు.

అతిశయోక్తులతో కూడిన నివేదిక - వాగ్దానాల ఫలితంగా కొలంబస్ రెండో సాహసయాత్రకు 17 ఓడలు, 1200 మందికి పైగా సాయుధుల్ని పాలకులు సమకూర్చారు. ఈ యాత్ర లక్ష్యం స్పష్టమే. బానిసలు, బంగారాన్ని కొల్లగొట్టుకోవటం. యాత్రీకులు కెరీబియన్ దీవుల్ని ఒకదాని తర్వాత మరొకదాన్ని గాలించారు. స్థానిక ఇండియన్లను బందీలుగా పట్టుకున్నారు. ఐరోపావాసుల అకృత్యాల సమాచారం ఆ ప్రాంతమంతా గుప్పుమంది. దీంతో గ్రామాలన్నీ ఖాళీలయ్యాయి. హైతీలో నావికులు దీవంతటినీ బంగారం కోసం గాలించారు. తమ కోర్కెలు తీర్చుకునేందుకు స్త్రీలను, పనులు చేయించుకునేందుకు పిల్లల్ని బానిసలుగా పెట్టుకున్నారు. నావిడాద్ కోట వద్ద నావికులు ఇండియన్లతో తలపడ్డారు. పలువురు యాత్రీకుల్ని ఇక్కడ స్థానికులు హతమార్చారు.

హైతీలో కొలంబస్ ఒక స్థావరాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. తన మనుషుల్ని పల్లెలకు పంపించాడు. వారికి ఎక్కడా బంగారం అగుపించలేదు. దీంతో కనీసం బానిసల్ని స్పెయిన్ తీసుకెళ్లాలని వీరు నిర్ణయించుకున్నారు. 1495వ సంవత్సరాన పెద్ద ఎత్తున దాడుల్ని నిర్వహించి

1500 అరావాక్ స్త్రీ, పురుషులు, పిల్లల్ని బంధించారు. వీరికి స్పానియార్డులను, కుక్కల్ని కాపలాగా పెట్టారు. ఇందులో నుండి బలిష్టంగా, మంచిగా ఉన్న 500 మందిని వేరుచేసి పడవల్లో స్వదేశానికి తీసుకెళ్లారు. బందీల్లోని 200 మంది సముద్ర మార్గం మధ్యలోనే మృత్యుచెందారు. సజీవంగా మిగిలిన ప్రాణుల్ని పట్టణ మతాధికారి అమ్మకానికి పెట్టాడు. “బానిసలు అప్పుడే వుట్టిన వారిలాగా నగ్నంగా ఉన్నారు. పశువులతో పోలిస్తే అంతగా కలవరం చెందినట్లుగా కనిపించటం లేదని మతాధికారి వ్యాఖ్యానించారు. “పవిత్ర త్రిమూర్తుల పేరిట అమ్మకానికి పనికొచ్చే బానిసల్ని సేకరించి పంపుదాం”, అంటూ కొలంబస్ రాసుకున్నాడు.

అయితే బందీలుగా పట్టుబడిన వారిలో చాలా మంది బానిసలు చనిపోయారు. తన కోసం పెట్టుబడి పెట్టిన మారాజులకు ఓడల నిండా బంగారాన్ని తీసుకొస్తానని కొలంబస్ మాట ఇచ్చి ఉన్నాడు. ఇప్పుడేం చేయాలి. హైతికి చెందిన సికావో ప్రాంతాన భారీ ఎత్తున స్వర్ణ క్షేత్రాలుంటాయని కొలంబస్ - అతని సహచరులు ఆశించారు. 14వేళ్ళు పైబడిన స్థానికులందరికీ మూడునెలల కాలానికంత బంగారాన్ని సేకరించి తీరాలని వీరు ఆదేశించారు. దీన్ని సాధించిన వారి మెడలకు రాగిబోకెన్లు వేలాడదీసారు. ఇటువంటి రాగి హారం ఎవరిమెడలో దర్శనమివ్వడో వారి చేతుల్ని నరికివేసారు. విపరీతంగా రక్తస్రావమై బాధితులు చనిపోయేవారన్నమాట.

ఆ ప్రాంతాన ఎంతగాలించినా ఇసుకరేణువుల మధ్య చిన్న చిన్న బంగారు తునకలు మాత్రమే లభించేవి. ఇండియన్లకు కొలంబస్ ఎంతో అసాధ్యమైన పనిని అప్పజెప్పాడన్నమాట. కొలంబస్ అకృత్యాల నుండి తప్పించుకునేందుకు ఇండియన్లు అక్కడినుండి పరారయ్యే ప్రయత్నం చేశారు. అలా పారిపోతున్న వారిని యూరోపియన్లు కుక్కలతో వేటాడి వేటాడి చంపేవారు.

దీంతో ఇక గత్యంతరం లేక ఆర్వాక్లు స్పానియార్డులతో తలపడ్డారు. ఐరోపావాసుల వద్ద తుపాకులు, ఖడ్గాలు, గుర్రాలు ఉండగా స్థానికుల దగ్గర వెదురుతో చేసిన ఆయుధాల వంటివే ఉన్నాయి. దీంతో రెండు వర్గాల మధ్య పోరాటం ఏకపక్షం గానే సాగింది. ఓడిపోయి ఖైదీలుగా పట్టుబడిన ఇండియన్లను స్పానియార్డులు ఉరి తీశారు. లేదా సజీవం గానే ఖననం చేశారు. దీంతో యూరోపియన్ల నుండి తప్పించుకునేందుకు ఆర్వాక్లు సామూహికంగా ఆత్మహత్య చేసుకోవటం ప్రారంభించారు. తమ పిల్లల్ని సైతం వాళ్ళు విషం ఇచ్చి చంపేవారు. ఈ విధంగా రెండేళ్ల కాలాన హత్యలు, ఆత్మహత్యల కారణంగా హైతీలో గల 2 లక్షల 50 వేల ఇండియన్లలో సగంమంది మృత్యువాత పడ్డారు.

ఇక బంగారమేమి మిగలేదని అర్థమయ్యాక యూరోపియన్లు స్థానికుల్ని పెద్ద యెత్తున బానిసలుగా చేసుకొని వారిచేత ఎస్టేట్లో పని చేయించుకోవటం ప్రారంభించారు. ఇలాంటి

End of Preview.

Rest of the book can be read @
<http://kinige.com/book/America+Prajala+Charitra>

* * *